

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dictamina Seu Scita Variæ Doctrinæ, Politicæ, Moralis,
Stoicæ, Christianæ, & Spiritualis**

Nieremberg, Juan Eusebio

Paderbornæ, 1711

Decas VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50306)

61. Ratio bonitatis fundata eſt in operatione bona, id eſt, in virtute, quæ cum nihil fortunæ debeat, nihil quoque ab invidia pavescit. Extra jus utriusque eſt; nihil fortuitum videt, nihil timet advenire. Id totum in manu tua eſt; & quemadmodum à mortalium nemine hoc theſaurum expectes, ita quoque nulli invidias. Non reputa felicem, quem fortuna beârit: periculum, quo laborat, commiſerationem meretur, non invidiam.

62. Cùm videris honore aut opibus pollentem aliquem, non continuo aſſeras hic felix eſt; dicito potiùs: hic periclitatur eſſe infelix. Cui nihil aut parùm domi eſt, caret iſto periculo. Si quæ mundus offert, aut opinio fingit, rei ipſa bona forent, id tamen haberent mali, quòd cauſa eſſent malorum.

63. Nemo livore tangetur in alios, nemo vilipendet, quiſquis non ad id, quod modò ſunt, ſed qui fuerint aut futuri ſint, oculos reflectat. Ille prædives eſt, & opibus abundat: forſitan brevi viſurus eſt mendicum. Ille Magiſtratum tenet, & hono-

honoribus fulget: quid si obscurus carcer eum excipiat? Iste pauper est, & iro abjectior: quis novit, si non perendie ejus ope egeris?

64. Si quereris te immeritò non eventum eò, quò pessimis artibus penetravit palponum aliquis; aut æquas illum malitiâ, aut novam committis. Res mundi hujus nemo gratis comparârit, omnes pretio valent: moneta currens adulatio est. Si cum hac non licitâsti, quid miraris, si nemo dederit. Hæ merces alio pretio emi non solent. Quodsi & tu hunc nummum porrexeris, exitio tuo scies, quid emeris.

65. In venditionibus consuevit dari aliquid, & accipi aliquid; at qui nihil emerit, nihil quidem recipit, sed & nihil amittit, retinens quæ habebat. Quid quereris, tibi non præberi, quod dari solet in exitium petentium? sufficiat, quod nuper possederas, & quòd interitu ereptus sis: quòd in adversa duraveris animum: quòd vilia despexeris, id est, merentia despici.

66. Quis adeò mentis est inops, ut quo vestem comparet, se vendat in mancipium? Et tu animum servituti addicis, ut
corpori

corpori mollius sit. An nescis hujus saginâ illū attenuari? Quod si in hac procuranda laboras nimium, jam mancipium es ejus, quod deperis, punitus merito tuo, & animâ vinculis mancipatâ, tametsi corpus liberè deliciis vacet.

67. Res inter humanas laudabilius nihil, ac animus despiciens laudis, & gratis serviens virtuti. Nihil illa præter se pretiosius habet, sinè muneribus & arrhis temporalium sui valor, & merces. Major rerum usus contemptus est, major & fructus. Nam usus dominum sequitur: nullus autem ex vero rerum dominus, nisi, qui contemnit, qui deperit, non dominus sed servus est: non possidet, sed possidetur. Quò majores res fingit opinio, eò major est animus vilipendens. Honore nihil magis æstimari solet, illo igitur major est, qui contemnit.

68. Mundi bona sunt instar urticarum, quæ de longinquo virore placent, sed tangentes urunt, & morficant, Dum speres, & quasi à longè videas, bona videntur; ubi frueris, pungunt, & vulnerant. Quæ divitiæ curis? quis honor ignominia? quæ voluptas acerbitate suâ caret?

69. Stultus semper desiderat, immemor eorum quæ habet, licet cupitis meliora: quasi presentibus offensus ad absentia properat, illis quoque, ubi adfuerint, irritandus. Nullius fruitur, & omnibus inhiat, fuismet ipse torquetur votis.

70. Malè concupieris illud, cui omnes insidiantur, & quod à nemine securum est: multitudo ambientium officit, nè obtineas: numerus invidorū, nè quietè possideas. Res terræ hujus montanæ sunt, & instar ferarum; quò magis accesseris, eò fugiunt magis: ambientem declinant.

DECAS VIII.

71. Non est Sipientis appetere, sed velle: non timidum esse, sed cautum: non voluptuari, sed gaudere. Nihil desideret, nisi cum ratione: cautè præveniat, sed cum quiete: liberè gaudeat, sed cum honestate: de nullo doleat, nisi de peccato; quamquam ubi ratio ad est, peccatum adesse non debet.

72. Virtuoso ea præ cæteris prærogativa est, quòd inter ipsa tormenta felicitate non careat. Non judicat esse malum, unde non redditur malus. Culpam timet, poenam